

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Căpierea politică în Ungaria.

Sub acest titlu publică „Agramer Tagblatt” în numărul său 25 dela 31 Ianuarie n. următorul articol, prin care se caracterizează în mod foarte potrivit actuala situație politică din Ungaria:

Uluiți și nu fără oare-care încremenire stăm înaintea aparițiilor, pe care viața publică din Ungaria le scoate la iveală deja de un timp îndelungat într'un neînfrânt proces de fermentație și care numai în zilele din urmă au fost atât de drastic îmbogățite prin discuțiunea parlamentară asupra legii despre asilele de copii. Noi înțelegem, dacă ni-se spune, că cursul desvoltării acestui stat bogat în destine voesece să fie măsurat după o măsură particulară, că aici multe s'au brodit împreună în mod de tot neobișnuit și prin urmare atât formațiunea politică, cât și viața culturală în general trebuie să se înțeleagă și să se judece în Ungaria din alte puncte de vedere, și nu ca în celelalte țări. Noi înțelegem mai ales, că rasa maghiară, de aproape o mie de ani obișnuită a imprima acestui stat timbrul particularității sale naționale, vede cu îngrijire, cum puternicul torent al mișcării dintre naționalitățile țării se apropie de ea, cu o îngrijire cu atât mai mare, cu cât trebuie să recunoască, că maghiarismului îi lipsește capacitatea, de a pune corespunzător interesele sale în fața acestui torent un stavilar, fie prin activitatea sa fizică, fie prin misiunea sa culturală superioară.

Ceea-ce însă nu putem deloc să înțelegem în fața acestei stări de lucruri, sînt mijloacele, la care în Ungaria se ia refugiu, spre a înfrânge perplexitatea raporturilor. Că naționalitățile nemaghiare din țară, deodată cu căderea limbii oficiale și culturale latine, se vor nîsi a se pune pe picioarele proprii și că vor refuza a cumpăra pentru acest idiom pe cel maghiar, la aceasta trebuia să se aștepte omul numai încâtva cumințe, trebuia să se aștepte cu atât mai virtuos, cu cât toate aceste popoare, Slavii, Românii și Germanii, se razimă în Europa de conaționali mai mult sau mai puțin puternici, cu cât ei sînt în stare de a-și identifica aspirațiunile lor culturale cu națiuni din afară de statul ungar, care parte înainteașă cu pași repeși, parte se află deja la culmea progresului spiritual, precând elementul maghiar mai mic la număr stă cu deservire izolat pe acest pământ și deabia ar putea da nemaghiarilor pentru eventuala lor renunțare pe terenul național mai mult, decât egemonia, stăpânirea.

Și în cea mai nouă istorie a Ungariei, pe timpul stărilor constituționale redobândite, a existat un moment, în care oamenii păreau a fi aplecați a ține cont de această stare a lucrurilor în care un spirit diplomatic cu pătrundere, pe care încă în viață îl numiau „înțeleptul patriei”, a reprezentat doctrina, că viitorul Ungariei se poate privi numai în libertate și dreptate și că pentru Maghiari nu ar putea exista altă politică față cu naționalitățile, decît de a face acestora precît se poate de plăcută viața în patria lor străvechio. Din această recunoaștere înțeleaptă ce ține cont de factorii reali a lui Francisc Deák și a soților sei de principiu, a purces precum se știe, și legea despre naționalități din 1868, care, ce e drept, departe de a se mișca pe terenul liberalismului ideal, a reclamat pentru toate popoarele țării caracterul unei națiuni politice unitare și pentru limba maghiară auctoritatea unei limbi de stat, de altă parte însă tot a pus la dispoziția celorlalte naționalități atât teren de mișcare, încât aceste nu puteau să se simtească în statul susținut de ele drept sacrificate și nedreptățite.

Astăzi însă lucrurile stau altfel. Ideile susținute de stat ale „înțeleptului patriei” sînt astăzi în Ungaria numai bune, spre a ne aduce aminte de epoca „naivității naționale”, de a ne advertisa de timpul măgării tinerețelor de stat, când oamenii erau încă destul de generosi, de a recunoaște și celorlalte naționalități, adică majorității covârșitoare a populației, și altceva, nu numai dreptul, de a plăti dări, de a da recruți și de a-și da voturile pentru reprezentanții poporului și pentru funcționarii administrativi maghiari. În locul principiilor lui Francisc Deák, întemeiate pe un patriotism sincer și pe nise vederi politice lămurite, au pășit principiile unor partide și clice, care își apără cu orice preț existența, care rod deopotrivă la păzitura iadului a grandomaniei naționale și nu știu să se recomande p. t. alegătorilor, se înțeleg numai celor maghiari, nu știu să-și dovedească îndreptățirea, de a stăpâni, decît aruncându-se cu un fanatism ne mai pomenit la pământ înaintea idolilor fanatismului și gîfăie într-o adevărată goană după ținta utopică și imorală a statului național-maghiar. Unde Francisc Deák, cu susținerea deplină a prerogativei rasei sale, a propovăduit pacea, buna înțelegere, moderațiunea înțeleaptă în interesul totalității statului și al monarhiei, generațiunea spiritualcesce inferioară, egoistă, intolerantă, care se imbuldește la cărma

statului, propoveduesce astăzi doctrinele reuniunilor de cultură și ale asilelor de silă; se face negoț cu cea mai distinsă creatură a lui Dumnezeu, care se smulge din poala mamei, spre a se arunca în prăpastia mîncăcioasă a șovinismului; se închid institute de cultură, pentru-că în acele se aduc jertfe și altui D-șeu, nu numai celui maghiar; gustarea drepturilor se leagă de singura mîntuitoare credință maghiară; se umflă teoria nebunească, că cetățeanul e aici numai pentru stat; cele mai naturale și intime sentimente omenești devin prescrie și declarate de ereții, pentru-că nu se potrivește cu ele a se pleca dinaintea unei poște naționale de stăpânire, lipsite de orice considerare; se nesocotesc cu cel mai obraznic șovinism sfințenia tractatelor încheiate; curata conștiință de putere își arată toată golătatea și înăbușește orice mișcare a conștiinței, orice advertisment pentru drept și dreptate, în plăcerea amefitoare a momentului, în beția, care răpune fără rezistență pe hazardistul părăsit de minți.

Unde are să ducă în sfîrșit acest sistem al căprierii politice? Noi numai cu groază putem să presupunem! Noi scim, că o lege etică eternă guvernează oamenii și popoarele. Noi scim, că excesul în viața indivizilor, ca și a națiunilor, totdeauna a adus cu sine pocăirea, ispășirea. Noi scim, că foile istoriei încă nu ni-au păstrat nici un exemplu de nedreptate, care să nu fi rămas în sfîrșit nerăsplătit, și sentimentul nostru în fața acestora nu ne dictează altceva, decît unica dorință, — de a nu fi și noi de față, când pocăința își va reclama odată drepturile sale pentru tot imoralul și pentru toată nepriceperea, a căror sclavă e astăzi societatea ungurească!

Alegătorii români contra „kisdéd-ov”-urilor. Alegătorii români din cercul electoral al Băi-de-Cris sînt convocați la Brad în 12 Februarie n., pentru a lua pozițiune față cu proiectul de lege al „kisdéd-ov”-urilor.

Deasemenea sînt convocați în același scop alegătorii români din cercul electoral Sălagiu-Cehu la Băsești pentru ziua de 14 Februarie n.

Un protest voinicos contra „kisdéd-ov”-urilor. „Gazeta Transilvaniei” (nr. 5 Februarie n.) publică următoarea corespondență interesantă:

În 1 Februarie st. n. a. c., alegătorii români din comuna Pir și Pele Sărvezel, sub

presidiul preotului local Stefan E. Cucu, au avut în comuna Pir o adunare. La ordinea zilei: Cestiunea proiectului de lege despre asilele de copii.

Membrii, în număr complet aci adunați, după ce li-s'a înfașșat noul atentat în contra limbii și existenței lor naționale, au adus hotărîrea unanimă, de a protesta în modul cel mai solemn în contra proiectului pentru asile, care, prin legi făurite și nejuste, tînde a nimici școale, biserici, datine, cu un cuvînt limba și existența unui popor fruntaș în această monarhie.

Cu această ocaziune, la propunerea unui membru, adunarea își exprimă durerea și regretul față cu presidiul clubului electoral românesc din cercul Tășnadului, care încă până aci n'a conchiat pe alegători la o sfătuire în cauza aceasta, și pe calea publicității roagă presidiul în scurt timp a conchiama o întrunire a tuturor alegătorilor români din cercul acesta.

Mai apoi, la propunerea membrului Francisc Cosma, adunarea primesce de a se înființa un fond auxiliar pe o basă oare-care, cu scop de a paralisa tendențele de rea credință ale vrășmașilor naționalităților din această țeară.

După vorbirea finală a președintelui, în speranța, că în curînd ne vom întîlni cu toții în Tășnad, — ședința la 4 oare d. a. s'a ridicat.

Un membru present.

Din sacul cu minciunile al oficioșilor budapeșteni. „Kreuzzeitung” primesce din Budapesta cu data de 2 Februarie n. următoare depesă telegrafică: „Episcopul român din Oradea-mare, Pavel, a trimis diecesanilor sei o pastorală, în care advertisează pe acestia de la participarea la agitațiunea actuală național-română.”

Fără îndoială oficioșilor li-ar fi convenit ca P. S. Sa episcopul Pavel să facă un asemenea lucru. „Pastorală”, de care e vorba aci, a fost reproducă de „Tribuna” în întreg cuprinsul ei, și cititorii noștri au avut ocaziune, de a se convinge, că întrînsa nu e vorba de un asemenea advertisment.

Un al doilea grof Bethlen Gábor. „Gazeta Transilvaniei” (nr. 5 Februarie n.) primesce un raport din părțile Făgărașului, din care extragem următoarele:

Cel mai important punct dintre agendele adunării comitatense a fost cererea „Kultur-egylet”-ului ardelean, de a se înscrie comitatul Făgărașului ca membru al așa numitului „Kárpátgyűlés”, care, după-cum se știe, este frate de cruce cu „Kultur-egylet”-ul. Dl advocat Dr. Micu se ridică în contra cererii, și fu spriginit și de dl protopop Danu. Fișpanul punăse cestiunea la vot prin sculare, dintre Români nu s'a ridicat nici unul și fișpanul rămase în minoritate, dar' cu

toate aceste el anunță, că are majoritate Români, indignați, începură să protesteze, cerînd să se constate din nou majoritatea voturilor; fișpanul însă, pentru a nu-și perde popularitatea înaintea „Kultur-egylet”-ului, își făcî urechia toacă. Lucrul a rămas cum a voit el și nu după-cum a hotărît majoritatea.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 25 Ianuarie st. v.

Afaceri interne.

În ședința de alaltăieri a casei deputaților s'a continuat dezbaterăa asupra casselor pentru lucrătorii bolnavi. În aceeași ședință s'a și terminat dezbaterăa generală, acceptându-se proiectul drept basă pentru dezbaterăa specială.

În înțelesul hotărîrii luate tot ieri, casa, după absolvirea acestui proiect de lege, se va ocupa cu proiectul despre cheltuielile pentru restabilirea metruului normal, cu raportul despre trecerile de credit în cuartalul al treilea din 1890 și cu proiectul de lege despre admiterea trupelor bosniece pe teritorul Ungariei.

Din Cisleithania.

Surprinderea, pe care a produs-o schimbarea în conducerea ministerului de finance, se reoglindează în foile vienezze de alaltăieri seara, care vîd în dispensarea ministrului de finance Dunajewski o însemnată schimbare în sistemul politic al contelui Taaffe și un semn de rupere cu majoritatea parlamentară de până acum. Față cu noul ministru de finance, Steinbach, foile vienezze păstrează încă oare-care rezervă, ele îl țin de un birocrat talentat fără nici o coloare politică, care numai prin vederile sale social-economice a produs oare-care îngrijiri.

„Fremdenblatt”, organul oficiului nostru de externe, declară, că suplinirea lui Dunajewski cu Dr. Steinbach arată liberalilor germani, că guvernul a abandonat orice inclinare spre o anumită constelațiune de partid sau de majoritate și în faptă își dă silința, de a ușura alăturarea la cabinet ori-cărui element politic moderat. Dr.-ul de Dunajewski a însemnat ca politician până acumina în cabinet — ținerea la majoritatea de până acum. Concedierea lui dovedesce, că nu se mai menține punctul de vedere al exclusiviei împreunări cu dreapta, și nici nu se mai poate menține, și această idee își primesce expresiunea și în chemarea lui Steinbach în cabinet.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto.
Terențiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. I. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers.

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

Capitolul VIII.

(Urmare.)

„Dar' și în templul lui Solomon au fost chipuri de lei”, strigă Dorotea.

„I-am spus-o și eu, și că în școala de catehetică și în zoologia evlavioasă Mîntuitorul este asemănat cu un leu, și că evangelistul Marcu, care a adus învîțătura Domnului în Alexandria, este înfățișat cu un leu, dar' el 'mi-a contrădis și mai vehement, după-ce operele lui Policarp n'au să împodobască locașuri sfînte, ci Caesareul, ear' acesta înaintea lui nu este decît o clădire păgănească și operele nobile ale Grecilor îi sînt nise caricaturi scârboase, cu care satana ispitesce inimile creștinilor? Cuvintele lui drastice le înțeleg ceialalți senatori, ear' pe ale mele nu, și astfel 'l-au aprobat pe el, și propunerea mea de a clădi drumul a fost respinsă, căci nu se cuvine unei comunități creștine să favorizeze idololatria și să oblească căile satanei.”

„Te vîd, că 'i-ai răspuns aspru.”

„Mi-se pare”, continuă Petru, privind la pământ. „Voi fi scăpat multe cuvînte grele, dar' m'a și făcut să le simțesc. Cu deosebire nemulțumit s'a arătat Agapit cu raportul diaconilor despre darea socotelilor. Ei au băgat tare vină, că tu ai dus tot atîtea pâni în casele păgînilor, ca și într-ale creștinilor. Adevărat, că așa este, dar' —”

„Dar'”, strigă Dorotea cu vioiciune, „foamea doare și pe cei nebotezați și vecinii lor creștini nu-i ajută, și ei ei sînt semenii noștri. Mi-aș împlini rău chemarea, dacă 'i-aș lăsa să rabde, pentru-că le lipsește mîngăierea cea mai mare.”

„Și totuși”, dîse Petru, „a hotărît senatul, ca în viitor să le împărți lor cel mult a patra parte din bucatele, care 'ți-se pun la dispoziție. N'ai să te spîrii. Să fie de acum înainte al lor, ceea-ce se vindea dintr'al nostru. Na vei ave să scurtezi nici cu o pînășoară pe nimenea dintre protegiații tăi; dar', e adevărat, cu construirea drumului stă treaba rău. Nici nu e grabă cît pentru aceasta, căci Policarp nu-și va putea cioplî lei la noi. Sermanul băiat! Cu cîtă dragoste 'și-a plămuit modelele din lut și cît de admirabil 'i-a succes să reproducă țînta maiestaticelor fiare! Se părea că-l însuflețesc spiritele vechilor maiestri din Atena. Ne vom trage acum seama, că oare în Alexandria nu s'ar putea.”

„Mai bine să cercăm numai decît”, îl întrerupse nevastă-sa, „a 'l îndupleca să pună modelele la o parte și să plămuească alte

lucruri mai sfînte. Agapit vede pătrundător și lucrul acesta păgănesc prea 'i-s'a legat copilului de inimă.”

Senatorul încreți fruntea la cuvintele din urmă și dîse încîtva agitat: „Nu sînt toate condamnabile căte le-au făcut păgânii. Policarp trebuie să rămână ocupat, serios și permanent, căci are ochii, unde nu ar trebui să-și aibă. Sirona este nevasta altuia, și nici în glumă să nu rîvnim muierea deapropelui nostru. Creți tu, că este ea în stare să-și uite de datorință?”

„Dorotea deveni mai atentă și dîse meditănd puțin:

„Ea este o copilă frumoasă și vanitoasă; da o copilă. Când dîce așa, mă cuget la firea, și nu la vîrsta ei, deși ar putea fi nepoata ciudatului bărbat, cătră care nu simte nici dragoste, nici stimă, nimic, decît antipatie. Nu știu ce, dar' ceva oribil trebuie că 'i-a făcut încă în Roma, și nici nu mai probez să-și abat inima cătră el. În toate celelalte e moale și ușor de înduplecat, și de multe-ori nu pot înțelege, de unde ia atîta veselie răsfățată, când se joacă cu copiii. Știu, cît de mult țin la ea copilașii și chiar și Martana. Aș vră să fie creștină, căci și eu o iubesc, de ce se neg. Nu pot fi tristă, când este de față, și ea ține la mine, se teme să nu-mi displace și se silesc mereu să-mi facă pe voe. Adevărat este, că voesece să placă la toată lumea, chiar și copilor; dar' lui Policarp, după-cît vîd eu, nu mai mult ca celorlalți. Sigur nu!”

„Dar' băiatul”, dîse Petru, „se uită după ea, și Phoebiciu 'l-a observat. Ieri 'l-am întîlnit, când am venit acasă și m'a rugat în felul seu sârbîd complexant să dau fiului meu statul, ca în viitor, dacă voesece să dăruiescă trandafiri, să-și arunce în alte feresiri, ear' nu în a sa, căci el nu iubesc florile, ear' nevastă-sa preferă să 'și-le culeagă singură.”

„Nevasta senatorului îngălbinii și dîse repede și resolută: „Noi nu avem lipsă de chirieși, și deși eu greu mă voiu desvîta de nevastă-sa, totuși va fi mai bine să-și spu, să-și caute altă locuință.”

„Destul, femeie”, o întrerupse Petru serios, făcînd cu mîna un semn de respingere. „Să facem să suferă Sirona, pentru-că fiul nostru pentru ea a fost neprecugetat? Tu singură ai dîce, că societatea copilor și stima ei cătră tine o scutesc de ră-tăcire, și acum să-și arătăm ușa? Nu. Galii rămîn în casa mea, cîtă vreme nu fac nimica ce m'ar sili să 'i dau afară. Tatăl meu, ce e drept, a fost Grec, dar' prin mama mea am sânge amalechit în vine, și m'aș donora pe mine însumi, dacă aș da afară de pe pragul meu pe aceia, cu care am împărjit pînea sub coperșul meu. Pe Policarp am să-și fac atent și să-și spun ce-și datoresce sieși, nouă și poruncii lui Dumnezeu. Știu să prețuesc talentele lui înalte și-și sînt prieten, dar' și stăpîn, și voiu să-l împedec, ca fiul meu să nu introducă în casa părinților sei năravurile frivole din capitală.”

Cuvintele din urmă sunau ca lovituri de ciocan și hotărîre neînduplecată lucia din ochii senatorului.

Totuși Dorotea se apropia fără frică de el, îi puse mîna pe braț și dîse: „Cât de bine este, că bărbatul stă tot pe calea cea dreaptă, când noi femeile urmăm pornirilor spontane ale inimii. Și în luptă vî toloșiți numai de apucăturile iertate, precând femeile, când se ceartă, se folosesc de unghii și de dinți. Voi pricepeți mai bine să vă feriți de nedreptate, 'mi-ai arătat acum eară; dar' în a face bine nu ne sîntuți superiori. Galii pot rămâne în pace la noi, dar' pe Policarp ia 'l serios la răfuială; însă fă-o la început ca un amic. Sau nu ar fi mai bine să mă lași pe mine? Atîta s'a bucurat, că va face lei și va conlucra la clădirea cea mare din capitală, și acum toate se fie sfîrșite! Aș dori să 'i-le fi împărțășit deja aceste, dar' istorii de dragoste sînt treburi femeiesci, și tu știi, cît de mult ține băiatul la mine. Un cuvînt al mamei are adese-ori mai mare efect ca o lovitură a tatii, și în viață este ca în răs-bolnă. La început se duc arașii în luptă și cei greu înarmați rămîn înapoi și-și spriginesc. Dacă inimicul nu se retrage, dau ei înainte și hotărăsc lupta. Lasă-mă să vorbesc eu mai aîntîiu cu băiatul. Se poate, că numai în glumă a aruncat florile în fe-reastră Sironiei, care se joacă cu frățiorii lui, ca-și-cînd ar fi dintre ei. Îl voiu scruta, și dacă ar fi numai atîta, apoi n'ar fi nici drept, nici prudent să-și dojenim.

Crisa de cabinet în Italia.

O scrisoare, pe care „Allgemeine Zeitung” din München o primesc din Berlin, spune, că, după-cum se poate prevedea, ori-care minister italian viitor va reduce puterea armată numerică, ceea-ce poate-că nu e nici o nefericire. Înarmarea pare a fi pentru Italia prea grea; o Italie mai puțin împovărată, dar multumită ar însemna poate întărirea puterii de rezistență națională.

Anglia.

În casa de Jos Gladstone a propus la 4 Februarie n. un bill, după care ar fi să fie permis, ca postul cancelarului din Marea-Britanie și cel al viceregului din Irlanda să poată fi ocupat și de către catolici. Primul lord al tesaurariatului, Smith, a propus în numele guvernului respingerea billului, care nu are altceva de scop, decât promovarea mișcării Home-rule. Acela nici nu ar fi oportun și nu îl cer nici catolicii, nici opinia publică. Propunerea lui Gladstone a fost apoi respinsă cu 256 contra 223 voturi.

Evenimentele din Portugalia.

Din Lisabona se telegrafează cu data de 4 Februarie: Împărțirile oficiale din Oporto prezentă situația de tot fals. Agitațiunea populației a ajuns la un grad foarte înalt. Propaganda republicană face progrese rapide în întreaga țară. Guvernul e foarte neliniștit, poziția cabinetului nu e la nici o întemplantă firmă.

Bulgaria.

„Neue Freie Presse” primesc din Iași următoarea telegramă: Cu pericolul, de a fi din nou acuzat de răspunderea unor faime tendențioase, „Timbul” afirmă, că Bulgaria a făcut în timpul din urmă în Austria comenzi mari pentru material de război și lucrează cu energie și la proiectele pentru legăturile căilor ferate, pe care în curând le va prezenta României.

Din cauza boalei îndelungate a colonelului Mutkuroff s'a făcut de lipsă ocuparea din nou a postului unui ministru de război. Principele a conferit în această privință de repetate ori cu Stambuloff. Drept succesorii ai lui Mutkuroff se numesc colonelul Nikolajeff, vicecolonelul Petroff și maiorul Marinoff.

Răscala de Arnăuți în Sârbia-vechie.

La Drenica în Sârbia-vechie a izbucnit o răscală de Arnăuți. Insurgenții, în număr de 2000, au alungat autoritățile turcești. Caimacanul a refugiat la Pristina. În Drenica toate casele statului au fost incendiate. Arnăuții amenință orașul Pristina.

Chiar și admonându-l, trebuie să fim precauți, căci mulți, care nici nu s'au cugetat la furat, s'au făcut hoți, fiind bănuși pe nedrept. Așa o inimă tinerească, care începe a iubi, este ca un copil sbrudalnic, care mai bucurosu umblă pe căi oprite. Când eram fată, eu singură atunci am observat mai întâiu, cât de mult țin la tine, când nevasta senatorului Aman, care te-ar fi voit pentru fata ei, m'a sfătuit să mă feresc de tine. Cel-ce 'și-a folosit timpul atât de serios, între toate seducerile Sodomei grecești, ca Policarp, cel-ce 'și-a câștigat acolo atâta laudă dela măiestrii sei, ca el, acela nu 'i-au stricat năravurile frivole ale Alexandrinilor. În anii cei dintîiu își ia omul direcția pentru viață, și aceasta 'și-a luat-o înainte de a părăsi casa noastră. Chiar dacă n'as ști, cât de brav este Policarp, nu 'mi-ar trebui, decât să te văd pe tine, ca să 'mi dic: Din copilul, care 'l-a crescut acesta, nici-odată nu se poate face om stricat.”

Petru ridică din umeri compătimitor, ca-și-când cuvintele măgulitoare ale nevastei sale 'i-s'ar părde curată nebulie, dar totuși surîzând dîse:

„La care retor ai fost la școală? Fie dar”; vorbesc tu cu băiatul, când se va reîn-torace din Raihu. Cât de sus stă luna! Haid la odihnă. Antoniu are să ridice altarul mâne des-de-dimineață și eu voesc să fiu de față.”

(Va urma.)

România și „cestiunea ardeleană”.

Di L. Schwennhagen, corespondentul bucureșean al ziarului „Kreuzzeitung” și autorul rapoartelor publicate în acel ziar despre interviurile dlor Titu Maiorescu și Dimitrie Sturdza, publică în „Românul” (nrul din 4 Februarie n.) următoarele destăinuiri interesante:

Biurul telegrafic german oficios primi alaltieri o telegramă mai lungă din București, care relata despre aștepta sedință a camerei române. După această telegramă, dl Lahovary ar fi răspuns la interpelarea dlui Cogălniceanu, că în cabinetul actual n'ar exista diferență în privința politicii externe. Scirea unui ziar din străinătate asupra părerilor dlui Maiorescu ar fi cu deservire ne-exactă, mai ales că dl Maiorescu ar fi fost interviuat decătră respectivul raportor cu un an și jumătate înainte de a fi ministru. Această declarațiune, cu deservire neexactă, a fost tipărită de toate zăarele germane și eu, la al cărui raport din „Kreuzzeitung” s'a referit dl Lahovary, n'am căutat să rectific acest neadevăr, deoarece bănuiam o greșală din partea biurului telegrafic. Astăzi însă șosecse în Berlin „Independența”, care, în darea ei de seamă despre parlament, conține aceeași scire greșită și nici chiar numărul celalalt al aceluiași ziar nu aducea nici o rectificare. Primesc dar, că dl Lahovary a făcut în adevăr această declarațiune, deși el însuși trebuia să știe, că ea nu coreșpunde realității. Eu am vădut pe domnul Maiorescu Sâmbătă în 6 Decembrie st. n. dimineața în locuința sa, așadar într'un timp, când dînsul era deja de o săptămână și jumătate ministru. În această zi 'mi-a declarat dl Maiorescu, că el ca ministru aproabă cu deservire, ca liga înființată de studenții din București să adune bani, cu care să se înlesnească instituirea grădini de copii române naționale în comunele locuite de Români în Ungaria. El ar ruga în acest cas chiar pe regele Carol, că să doneze și dînsul o sumă oare-care pentru acest scop, cum și împăratul Wilhelm a dat totdeauna pentru școlăle germane din România. În privința poziției sale față cu tripla alianță, dl Maiorescu a declarat cu patru zile înainte de a fi ministru, că România e înregimentată într-o formă oare-care în tripla alianță decănd I. Brătianu a vizitat pe principele Bismarck la Warzin. Ca ministru, domnul Maiorescu a vorbit din nou asupra acestui lucru și spunea, că atât dînsul, cât și domnul Carp ar fi contribuit mai ales a executa această alipire a României la tripla alianță. Numai sub președinția de ministru de șese luni a dlui L. Catargiu ar fi fost încetiva îndoiioasă pozițiunea României cătră puterile centrale, acum însă e din nou sigură. Domnul Carp, care a asistat pe jumătate la aștepta mea întrebare cu domnul Maiorescu, 'mi-a declarat, că România în timpul de față nu e în stare a face ceva pentru Transilvania, deoarece prin această pozițiunea ei față cu tripla alianță ar devia. Din contră, Românii din Ungaria s'ar stee pe pace încă deose ani întregi; până atunci răfueala cu Rusia se va efectua și atunci apoi se va pute începe deslegarea cestiunii Transilvaniei. Da că eu așadar aș voi a face Românilor de dincolo o plăcere, li-aș transmite acest sfat bine intenționat al dlui Carp. — În pozițiunea lor față cu tripla alianță au fost așadar și dl Maiorescu și dl Carp cu deservire de aceeași părere, ear' cât pentru stările din Transilvania dl Carp se părea a nu ave nici o cunoștință, *) precănd dl Maiorescu arăta mereu o inimă caldă pentru suferințele conșăngnenilor sei. În absența dlui Carp, dl Maiorescu a declarat mai departe, că dînsul nu crede, că România e îndreptătită a interveni în favorul Românilor din Transilvania în formă oficială, că dimpotrivă crede, că e posibil a face acest lucru în chip confidențial. 'Mi-a spus, că deja, acum doi ani regele Carol ar fi făcut atent pe împăratul Francisc Iosif asupra stărilor insuportabile din Transilvania, la care împăratul a răspuns, ca regele Carol să vorbească odată cu Kálnoky. Regele a și făcut acest lucru, dar' Kálnoky a dosit și nu s'a mai arătat nici-odată mai târziu în fața regelui. Totuși, — așa opina dl Maiorescu, — tot s'ar mai pute aduce în vorbă această cestiune.

Toate aceste le-am discutat atât de pe larg, pentru-ca să recunoască dl Lahovary, că între dînsul și între dl Maiorescu există în realitate o deosebire fundamentală în cestiunile externe, și dacă 'mi-s'ar spune chiar, că prin această raportare comit o discrețiune, eu cred că prin aceasta aduc națiunii române, un serviciu. În situațiunea grea actuală consider ca condițiune primă în această cestiune o lămurire completă. Pozițiunea dlui Maiorescu îmi pare a fi cu deservire cea corectă, și sunt convins, că România ca recompensație

*) „Românul” excelează prin foarte multe erori de tipar; pe unele le-am corectat; din aceste pasagi însă nu scim ce se facem.

Red. „Tribuna”.

pentru alipirea sa la tripla alianță poate să pretindă și, printr-o acțiune dibace, va și dobândi îmbunătățirea stărilor din Transilvania. Eu personal trebuia să explic aceste în publicitate, pentru-ca în România să se poată judeca, dacă am raportat corect ori incorect la „Kreuzzeitung”.

Încătră privește raportul publicat de mine în „Kreuzzeitung” asupra întrevorbirii avute cu dl Sturdza, trebuie să declar, că concludsiunea finală n'a fost trasă formal de dl Sturdza. Din contră am creșut, că pot să o trag din declarațiunile formale ale domnului Sturdza. Deoarece însă d'asa a respins atât de energice acea concludsiune cred, că trebuie să completez pe partea cealaltă încă cu o idee raportul meu. Spre cea mai mare a mea mirare am aflat adevă, că dl Sturdza consideră cestiunea ardeleană numai ca o cestiune secundară, a cărei deslegare e foarte ușoară. Trebuie numai ca cele 3 milioane de Români din Ungaria să emigreze de acolo în Moldova și Valachia. România e și așa nepopărată, și ar pute, după părerea lui Bismarck, să nutrească comod, — după-cum dîce, — douăsprezece milioane. Românii din Transilvania s'vină de acea dincoace și atunci regatul României va deveni un stat mai tare și puternic. Numai după-că 'i-am arătat, că acest experiment e foarte periculos pentru români, conveni și dl Sturdza, că cestiunea ardeleană ar pute să fie deslegată și pe o altă cale.

Din toate ale mele întrevorbiri cu politicii români din București am dobândit, că Transilvănenii deocamdată nu pot aștepta nici un sprijin dela România oficială, ear' în Transilvania însăși am primit convingerea, că Românii de acolo posed puterea internă să continue lupta lor și fără ajutorul direct al bărbăților de stat din București. De aceea cred eu, că aceste ale mele cuvinte vor provoca acolo tot atât de puțină descurajare, câtă au provocat teoria naturalității dlui Carp sau sfaturile bine intenționate ale dlor Carp și Sturdza.

Berlin, 30 Ianuarie 1890.

I. Schwennhagen.

Societatea doamnelor române din Bucovina.

Ni-se scriu cu data 28 Ianuarie din Cernăuți următoarele:

Tot Românul, care se interesează cu trageră de inimă de starea importantă a culturii populului bucovinean, a simțit demult lipsa unei instituții naționale pentru ridicarea culturii femeii. Afacerea aceasta a format un timp îndelungat obiectul de predilecțiune al omenilor competenți, însă fără de a pute isbuti. Astăzi sîntem în plăcută pozițiune, de a pute anunța publicului român, că ne aflăm în ajunul realizării acestei idei.

Damele române din capitală, avînd în vedere pe deoparte lipsa totală de școlă naționale pentru educarea copilelor, ear' pe de altă parte decadența industriei naționale, și convingîndu-se, că aceste neajunsuri dăunătoare nu se pot deocamdată altfel delatura, decât numai pe calea asociațiunii, au discutat cestiunea și au decis înființarea „Societății doamnelor române din Bucovina” cu nobila misiune, de a lucra pentru înaintarea culturii și în special a învățămîntului la partea femeiească a populațiunii române din Bucovina și pentru sporirea industriei de casă.

Statutele acestei societăți fiind deja sancționate de guvernul c. r. al țerii, s'au făcut din partea comitetului provisor apelurile necesare și s'a fixat ziua ținerii adunării generale constitutive pe Vineri în 6 Februarie a. c. st. n.

Salutăm cu mare bucurie acest act național-cultural al doamnelor române din capitală și îndeosebi aducem tributul recunoștinței noastre damelor aristocrației noastre române, care au luat inițiativa la această întreprindere măreață, lucind ca nise lăuceferi conducători prin întunerecul, de care încă sîntem cuprinși, și care prin pozițiunea lor au mijlocit realizarea unei dorințe ferbite a tuturor amicilor culturii populului. Astăzi nu mai este nici o îndoială, că numai prin ridicarea culturii femeii, a „ângerului păzitor al familiei”, vom pute ajunge scopul demult dorit, de a ridica toate păturile națiunii la o treaptă conștientă de misiune sa.

Căstigul ce va isvori mai întâiu din această societate va fi conservarea și consolidarea simțului și a spiritului național prin dezvoltarea culturii și a industriei naționale, ridicarea moralului și a demnității femeii și combaterea apatiei, prin deșteptarea gustului la munca rațională.

Nu vom a precupa opiniunea nimăruia, totuși încătră privește femeia dela țeară, ne luăm libertate de a spune, că, după modesta noastră părere, idea de a trage în sinul societății — cu timpul pe toate țerancele noastre, a fost una dintre cele mai sublime ale urzitoarelor societăți. Prin aceasta au atins d-lor punctul arhimedic al întreprinderii, sciind

că numai astfel se va pute deștepta în popor simțul de solidaritate, cunoștința și conștienta datorilor comune și prin aceste conșcința de sine, care ne lipsește încă atât de mult.

Diua de 6 Februarie va fi pentru noi o zi măreață și memorabilă; căci atunci reprezentanțele națiunii din toate unghiurile țerii se vor aduna pentru prima-oriă laolaltă, spre a discuta împreună neajunsurile culturale ale sexului frumos și mijloacele de ameliorare.

Sublim va fi acel moment, când sora dela Dorna va strînge mîna cu sora dela Boian, comunicându-și ideile, durerile și plăcerile. Sublime vor fi simțimintele, de care vor palpa inimile tuturor Româncuțelor noastre întrunite în scopul ridicării ideii celei mai sfinte: cultura națională. Inimile noastre se vor legăna în plăceri cerești, când femeia română din Bucovina va ridica în public vocea sa în interesul culturii naționale, va pune și ca umărul și brațul seu probat la dispozițiunea sarcinei grele a educațiunii naționale comune. Tot Românul patriot va tresări de bucurie, căci aceasta va fi ziua ce va forma o epocă însemnată în istoria culturii noastre.

Națiunea va privi cu îngrijire sfîntă toate lucrările acestei societăți și istoria noastră va însemna cu litere neșterse numele femeilor nobile, care au înființat acest foclar național.

Deci înainte, inimile nobile! Căci în mîinile voastre gingașe, nu în ale diplomaților, este soarta și viitorul unui popor.

Comitetul provisor al „Societății doamnelor române din Bucovina” este compus din următoarelor doamne: Baronesa Eufrosina de Petrino-Armis, Iulia Bumbac, Elisaveta de Bejan, Minodora Coca, Aglaia Cosovici, Aristeia de Grecul, Olga de Grigorcea, baronesa Natalia Hormuzaki, baronesa Stefania Hormuzaki, Aglaia Isopescul, Eugenia Olga Morariu, Agripina de Onciul, baronesa Anyisia Mustatza, Fevronia Popescul, Helene de Popovici, Helene de Reus Mirza, Iosefine Selleski, Sofia Stefanovici, baronesa Victoria Styroca, Sinclitica Wojucki, Helene Wolan, Alma Wolczyński, Helene Voronca, Sofia Zaliziecka, Virginia Zuran.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNA”.

Breaza, în Ianuarie 1891.

Aproape de ruinele vechiei cetăți Radu-Negru, comitatul Făgărașului, se află comuna Breaza. Ea este așezată pe o colină, spre partea vestică, care nu are apă limpede ca cristalul, de care se bucură nu numai locuitorii acestei comune, ci și alți vizitatori străini. Locuitorii acestei comune sînt toți Români, afară de vre-o câțiva Maghiari, care sînt postați la oficiul vamal și financiar și un Jidan.

Această comună era condusă atât pe terenul bisericesc, cât și pe terenul politic de nise bărbăți aleși din sinul seu. Deși nu cu multă școală, dar' totuși prin energia lor au putut aduce această comună la o stare înfloritoare, așa încât cu câțiva ani mai înainte era una dintre cele dintîiu din comitatul Făgărașului; căci acei bărbăți zeloși au sciut lucra într'acolo, de au asigurat atât pe locuitori, cât și biserica și școlă materialmente. De câțiva timp încoace a început a se clătina starea îmbucurătoare a comunei noastre, de care se bucura cu vre-o câțiva ani mai înainte de aceasta. Aceasta s'a cauzat parte prin retragerea fostului notar Ioan Hașu sen. dela postul de notar, care a servit un timp de peste 30 de ani în această comună, și parte prin scurtarea venitelor ce le posedă din regale și luarea unei părți din pădurea ce o posedă, prin segregare, rămînd comuna numai prelîngă o terțialitate din aceea.

Ca pretutindenea, așa și în această comună s'au încercat în mai multe rînduri Jidanii, ca prin mijloacele deja cunoscute să ruineze și pe locuitorii acestei comune, dar' prin buna îngrijire a bărbăților mai inteligenți și cu deosebire a parohului George Pralea, au putut lucra într'acolo, ca aceste lipitori să nu prindă rădăcini, ci să ese de regulă cu casa în spate ce melcul.

Nu trecu timp însă mult și aproape cu trei ani mai înainte, organele politice superioare, în loc de a ne întregi postul de notar devenit vacant prin esciere de concurs, ni-au substituit la acest post de notar pe un Jidan pe timp nehotărît; acesta prezentându-se în comună, reprezentanța nu 'l-a primit; dar' în urmă totuși oficiul pretorial ni-'l-a înfipt în mijlocul nostru.

Cauza pentru-ce nu s'a întregit acest post prin esciere de concurs nu ne este dat a o sci, ne temem însă, că 'i-s'a dat sus menționate persoane un timp cam lung spre a pute câștiga partidă, dînd cu plasa și cu undița în această comună, pentru de a fi ales definitiv la postul ce-'l ocupă.

Pregătirile față cu întregirea acestui post s'au făcut cu vre-o câteva săptămîni mai înainte de escierea concursului, care expiră cu finea lui Ianuarie 1891.

Ne place a crede, că și cu această ocaziune reprezentanța comunală, în frunte cu preotul, va dovedi, că e conșcie de chemarea sa, mai ales în acest timp vitreg pentru poporul român.

Comp. V.

CRONICĂ.

Monarchul în Ardeal. „Budapesti Hirap” primesc din Cluj următoarea telegramă privată: După informațiunea unei foi locale, Maiestatea Sa va veni în toamna viitoare la Bistrița, pentru inspecțiunea manevrelor. Punctul central al manevrelor va fi Bistrița.

Numiri. Direcțiunea financiară din Murăș-Oșorheiu a numit pe Francisc Balogh jun. aspirant de practicanț la perceptorul de dare din Reghinul-săseș. — Ministrul de justiție reg. ung. a înțărît definitiv în postul seu de până acum pe cancelistul provisor cl. II. Rudolf Hrabovszky dela penitenciarul din Gherla.

Judecătoria cere. din Blaj. prin ordinațiunea ministrului de justiție reg. ung. dela 23 Ianuarie n. nr. 2509 e investită, începînd dela 1 Aprilie a. c., cu sfera de competență judecătorească în afaceri de cărți funduare pentru teritoriul seu, prelîngă rezervarea aprobării ulterioare a corpului legislativ.

Un tren de Curte iluminat electric. În stabilimentul fabricii din Praga F. Ringhoffer se luă la construirea unui tren austriac de Curte, care va fi iluminat cu lumină electrică, avînd 223 de lămpi cu câte 16 și 10 lumini normale. Trenul va fi dat în folosință pe la începutul lunii lui Mai a. c.

Promotiune. Dl Alexandru Birescu din Lugoj, student al facultății juridice din Budapesta, a fost promovat în 31 Ianuarie st. n. la gradul de Dr. în drepturi.

Societatea Petru Maior. Ni-se scrie din Budapesta: Demisionînd comitetul Bogosviciu, s'a purces Sâmbătă în 31 Ianuarie st. n. la alegerea noului comitet. De președinte a reușit dl Drd. Nicolae Șerban.

Maghiarisarea Reșiței-montane. Citim în „Budapesti Hirap”: Reuniunea pentru răspîndirea limbii maghiare din Reșița-montană 'și-a ținut în zilele trecute adunarea generală, care prelîngă aceea, că a fost foarte bine cercetată, a dat dovadă despre aceea, că coreșpunde misiunii sale. Avera reuniunii creșce în continuu, ear' numărul membrilor se înmulțesc din ce în ce mai mult, fiind meritul acesta al șefului dela calea ferată de stat, Kalusay Frigyes, care nu numai că permite funcționarilor dela calea ferată a cerceta, chiar lipsind dela oficiu, cursul pentru instrucțiune în limba maghiară ce-'l face Speidl Ernő, directorul substituit al școlăi civile, dar' a dăruit și 300 fl. în folosul asilului de copii, susținut de reuniune. Afară de aceste dl Kalusay a format cu funcționarii subalterni și cu muncitorii dela fabrică un club maghiar, unde sub pedeapsă de bani nu e iertat a se vorbi decătră numai ungurește. Adunarea s'a fiuit cu noua alegere a oficialilor reuniunii.

Sărbarea milenului în Ungaria. După o scire a ziarului „Egyetértés” consiliul ministerial s'a ocupat nu demult cu cestiunea sărbării milenului și a hotărît, ca sărbarea existenței de o mie de ani a statului maghiar să nu se țină înainte de anul 1893 sau 1896. În privința aceasta consiliul ministerial a emis un comitet compus din ministrul-președinte contele Szapáry și din ministrii Baross Csáky și Wekerle, care referitor la această sărbare va ave să facă nise proiecte.

Non institut de credit și economii. Ni-se scrie din Capolnec-Mănăstur cu data de 4 Februarie n.: Tribunalul reg. din Dej a aprobat sub nrul 8467 1890 statutele asociațiunii „Riureana”, institut de credit și păstrare în Capolnec-Mănăstur. Fruntașilor le dorim tîrie și succese strălucite la conducerea acestui institut salutar, care 'și-a preluat de scop „excitarea simțimîntului de crutare și în clasa cea mai săracă a populului, precum și ajutorarea aceluia cu un credit grabnic și ușor”. Cu indignațiune observăm însă, că unii dintre Români, — nu mulți, abia 3—4, — în care presupunem a fi desvoltăți pe deplin conșcința națională, nu s'au simțit nici decătră vătămăți în ambițiunea lor de Români, luînd chiar parte activă, ca comisari de zi, la „Kisegítő-egylet” ul curat jidovesc, — la care nici Unguri nu sînt, — înființat tot în C. Mănăstur. Îi întrebăm deci: Socotitu-s'au oare serios dinșii atunci, când 'și-au încredințat bănișorii, căștigăți chiar dela Români, pentru păstrare unui institut, care, după caracterul seu curat jidovesc, nu poate ave alt scop, decătră uricuosul „gheset”? Ar fi de doric, ca acestia să iese pildă dela alți Români din comunele vecine, care, observînd intențiunea Ovireilor, mai bine s'au lăsat de pagubă cu depunerile făcute până aci, decătră „ș-și” dee bănișorii pentru gheseturi jidovesci. Să se cugete deci mai serios asupra păcatului făcut și se se pocăiască, reparîndu-și greșeala ear' de nu: În veci pomenirea lor! . . . Însă în Talmudul jidovesc.

Reuniunea de cîntări din Comloșul-mare invită respectuos la concertul împreunat cu dans ce se va arangia Duminecă în 3/15 Februarie 1891, în sala hotelului mare. Programa: I. Cor de bărbăți: 1.

Institut tipografic în Sibiiu.

A eșit de sub tipar și se află de vëndare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vëndare:

Plicuri oficiale

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecatorie a cârților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község elöljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fliica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Pă-lă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vëndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa-mică—Sibiiu			
	Tren scoalar	Tren scoalar	Tren de persoane		Tren scoalar	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren scoalar	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren scoalar	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren scoalar	Tren de persoane	Tren de persoane
Viena	3.25	8.—	10.50	București	7.35	—	4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51	—	Copsa-mică	4.05	10.47	7.10
Budapesta	9.25	2.—	7.35	Predeal	1.08	5.35	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	—	Șeica-mare	4.35	11.17	7.48
Szolnok	11.22	4.05	11.07	Timiș	1.37	6.19	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințu-de-jos	1.56	5.44	—	Loamneș	5.16	11.58	8.27
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	Brașov	2.13	7.21	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06	—	Sibiiu	5.47	12.29	8.59
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	Feldioara	2.43	4.00	10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28	—	Sibiiu—Copsa-mică			
Mező-Telegd.	2.32	7.11	3.09	Apatia	3.12	4.44	11.18	Győrök	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	6.56	—	Sibiiu	7.35	4.34	9.50
Rév.	3.02	7.41	3.48	Agostonfalva	3.32	5.20	11.30	Pauliș	3.05	4.46	6.23	Deva	3.53	7.26	—	Ocna	8.02	4.58	10.14
Bratca	3.33	8.16	4.31	Homorod	3.47	5.47	11.51	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Ilia	4.18	7.48	—	Loamneș	8.30	5.25	10.40
Bucia	—	—	4.54	Hașfalău	4.20	6.35	12.27	Conop	3.39	5.16	6.52	Gurasada	4.43	8.10	—	Șeica-mare	9.05	5.55	11.10
Ciucia	4.26	9.05	5.40	Sighișoara	5.25	8.12	1.35	Bézaava	5.38	7.17	7.33	Zam	4.53	8.20	—	Copsa-mică	9.34	6.20	11.35
Huedin	4.58	9.35	6.22	Elisabetopol	5.45	8.47	1.59	Soborșin	5.58	7.33	8.20	Soborșin	5.56	9.17	—	Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.			
Stana	—	—	6.38	Mediaș	6.12	9.29	2.32	Zam	6.38	8.49	—	Bézaava	6.46	9.54	—	Cucerdea	2.55	8.20	2.56
Aghirș	—	—	6.59	Copsa-mică	6.33	10.10	2.59	Gurasada	7.22	9.16	—	Conop	7.02	10.09	—	Cheța	3.25	8.53	3.26
Ghirbău	—	—	6.59	Micăsasa	6.48	10.4	3.13	Ilia	7.38	9.32	—	Radna-Lipova	7.36	10.38	—	Ludoș	3.41	9.11	3.42
Nădăgel	5.49	—	7.11	Blaj	7.22	11.37	3.18	Branicla	7.54	9.51	—	Pauliș	6.06	7.50	—	M-Bogat	3.56	9.89	3.57
Cluj	6.02	10.35	7.24	Crăciunel	7.51	12.23	3.33	Deva	8.14	10.18	—	Győrök	6.24	8.03	—	Cipeu-Iernut	4.33	10.18	4.34
Apahida	6.12	11.02	7.34	Teiuș	7.58	1.23	3.33	Simeria (Piski)	8.43	10.44	—	Glogovaț	6.53	8.26	—	Kerel-Sz.-Pál	4.48	10.34	4.49
Ghiriș	6.27	11.23	8.11	Aiud	8.15	1.50	3.33	Orăștie	9.12	11.14	—	Arad	7.06	8.33	—	Loamneș	5.11	10.58	5.12
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	Vințu-de-sus	8.45	2.26	3.33	Jibot	9.34	11.39	—	Szolnok	7.45	9.05	—	Șeica-mare	5.30	11.17	5.31
Uioara	7.55	1.18	9.49	Cucerdea	9.16	3.33	3.33	Vințu-de-jos	9.56	12.05	—	Budapesta	1.55	5.50	—	Oșorheiu	5.46	—	5.46
Vințu-de-sus	—	—	1.25	Ghiriș	9.16	3.33	3.33	Alba-Iulia	10.17	12.26	—	Viena	7.20	1.40	—	Reghinul-săs.	7.25	—	7.25
Aiud	8.21	1.55	10.22	Apahida	10.36	4.32	3.33	Teiuș	10.44	12.58	—	Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)			
Teiuș	8.37	2.14	10.39	Cluj	10.48	4.32	3.33	Simeria	7.17	11.28	3.50	Simeria	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	4.08
Crăciunel	8.42	2.24	10.57	Nădăgel	10.48	4.32	3.33	Streiu	7.54	12.12	4.32	Streiu	6.45	11.23	4.49	Reghinul-săs.	8.25	—	8.25
Blaj	9.14	3.02	11.36	Ghirbău	10.48	4.32	3.33	Hățeg	8.45	1.08	5.20	Banița	6.45	11.23	4.49	Oșorheiu	10.—	—	9.53
Micăsasa	—	—	3.33	Aghirș	10.48	4.32	3.33	Pui	9.39	2.03	6.15	Crivadia	7.26	11.57	5.24	Cucerdea	7.24	5.54	10.20
Copsa-mică	9.49	3.48	12.23	Stana	12.01	8.27	6.43	Crivadia	2.51	2.51	7.03	Hățeg	8.51	1.19	6.43	Nireșteu	7.44	6.14	10.39
Mediaș	10.07	—	12.39	Huedin	12.01	8.27	6.43	Banița	11.26	3.30	7.28	Streiu	9.41	2.09	7.28	Kerel-Sz.-Pál	8.07	6.37	11.02
Elisabetopol	10.30	—	1.08	Ciucia	12.31	8.49	7.12	Petroșeni	12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	8.—	Cipeu-Iernut	8.29	6.58	11.23
Sighișoara	11.06	—	1.50	Bucia	—	9.08	10.56	Arad—Timișoara	—	—	—	Timișoara	7.20	3.30	8.15	M-Bogat	9.02	7.28	11.53
Hașfalău	11.21	—	2.06	Bratca	—	9.28	11.13	Arad-nou	6.41	12.20	9.10	Sân-Andrei	7.09	3.16	7.59	Ludoș	9.35	7.41	12.06
Homorod	12.37	—	3.20	Rév.	—	1.10	10.04	Németh-Ságh	7.01	1.09	9.41	Mercizfalva	6.51	2.43	7.25	Cheța	9.51	7.57	12.22
Agostonfalva	—	—	3.56	Mező-Telegd.	—	1.36	10.41	Vinga	7.58	1.37	10.01	Orșizfalva	6.35	2.26	7.04	Cucerdea	10.23	8.25	12.50
Apatia	—	—	4.19	Oradea-mare	—	2.01	11.06	Orșizfalva	8.14	1.54	10.14	Vinga	6.17	1.59	6.37	Simeria (Piski)—Hunedoara			
Feldioara	—	—	4.44	P. Ladány	—	2.08	1.19	Mercizfalva	8.29	2.10	10.26	Németh-Ságh	6.05	1.39	6.18	Simeria (Piski)	11.05	—	8.38
Brașov	2.23	—	5.20	Szolnok	—	3.31	3.31	Sân-Andrei	8.45	2.27	10.39	Arad-nou	5.50	1.21	5.55	Cerna	11.26	—	8.59
Timiș	3.15	—	6.14	Budapesta	—	5.11	6.35	Timișoara	9.08	2.53	10.58	Arad	5.30	12.35	5.25	Hunedoara	11.55	—	9.28
Predeal	3.47	—	6.45	Viena	—	7.15	6.50	Ghiriș—Turda	—	—	—	Turda	6.05	9.40	2.40	Hunedoara—Simeria (Piski)			
București	9.30	—	11.45	—	—	1.40	3.—	Ghiriș	7.40	10.50	3.50	Ghiriș	6.25	10.—	3.—	Hunedoara	6.—	—	2.15
Murăș-Ludoș—Bistrița				Bistrița—Murăș-Ludoș				Sighișoara—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoara				Sighișoara—Odorheiu			
Murăș-Ludoș	—	—	4.—	Bistrița	—	—	—	Sighișoara	5.—	11.25	—	Odorheiu	8.40	2.45	—	Sighișoara	10.52	—	5.28
Țagu-Budatelic	—	—	7.07	Țagu-Budatelic	—	—	—	Odorheiu	7.49	1.50	—	Sighișoara—Odorheiu				Sighișoara—Odorheiu			
Bistrița	—	—	9.59	Murăș-Ludoș	—	—	—	Sighișoara—Odorheiu				Sighișoara—Odorheiu				Sighișoara—Odorheiu			

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.